

Anı

Fatma ÖKSÜZ

TOPRAK TOPRAĞINI ÇEKER!...

Uzun zamandır göremediğim, burnumda tüten memleketimi kısa bir süre de olsa görme fırsatını bulmuştum... Altı günüm vardı, sayılıydı yani.

Ailemizde ilk torunu vatani görevi için uğurlamaya gelmiştik. Heyecanlıydık... Manisa-Kırkağaç'a gidecekti. Askerimizi uğurlamaya günler vardı. Merak ettiğim birkaç yeri kuzenlerimle gezdim... Fakat bilmediğim, görmek istediğim yerler vardı...

Malik-i Ejder'i görmeyi çok istiyordum... Hani bedduası ile tüyleri diken diken eden komutanın mezarı. Şehrin dışında, bir tepe üstündeymiş. Yaralı olarak tırmandığı, son nefesini verdiği yeri merak ediyordum. Allah rahmet eylesin. Tozlu yollardan, toz yutarak çıktık. Tepeye çıktığımızda, halen tadilat devam ediyordu. Vakit öğle olduğundan çalışanlar yemek molası vermişti. Biraz sohbet ettik. Yenilenen bölümler ve yeni eklenen bölümler vardı. Etrafı inceleyip, gezdik ve fotoğraflar çektik.

Tepeden bakınca yosunlar arasında kaybolmaya yüz tutmuş, mey'us Kumaşır Gölü'nü gördüm... Durgun ve sessiz bir bekleyişi vardı, sanki. Etrafında faytonlar gezebilirdi. Ağaçlandırılabilir, mesire yeri olabilirdi. İklimi iyi yönde etkiliyordu. Yanında ağaçlarında olması, gücünü artırır, iklimi etkilemek adına. Kendi halinde boynu bükük bir bilinçli elin uzatılmasını bekler gibi... Üzüldüm, bu çaresiz bekleyişine...

Biraz daha ileri kaydırıldığınızda bakışlarınızı; nazlı nazlı salınarak gelen Sır Barajı'nın uzantısını görmek mümkün... Henüz yeni geldiğinden olsa gerek pırl pırl, ümitli ve canlı canlı...

Bir köyden kalkıp bir başına şehre gelmek az şey mi? Kim bilir onunda ne hayalleri var? Üzerinde gezinen kayıklar mı? Bağrında yüzen insanlar mı? Belki sörf yapanları bile hayal ediyordur... Çevresinde gezinen faytonları, çocukları, yemyeşil ormanı düşlüyordur. Kuş cıvıltıları ile insanların konuşmalarının karıştığı bir hava hayal ediyordur... Kim bilir...

Genç olduğu kadar coşkunda... Öyle ya, biz gençken ne hayallerimiz vardı, onun neden olmasın ki? Ne temiz, ne güzel mavisini var!

Tepeden bakınca Sır Barajı'nın doğusu, Maraş evlerinin gri yüzü insanı kasavetlendiriyor sanki... Soluk bir surete bakar gibi oluyor insan. Serpiştirilmiş yeşillikler var, görüntüyü engellemiyor.

Betonarme evlerin boyanmadan kullanılması şeraitini daha da destekliyor. Bu haliyle bana Urfa'yı hatırlattı. Urfa'da toprak evler, burada betonarme evler var. Oysa evlerin dışı badana olsa, hem ucuz, hem temiz, hem bakımlı üstelikte sağlıklı olacak...

Belediyenin katkılarıyla oldukça değişmiş, memleketim... Güzel gelişmeler olmuş... Trabzon Caddesi'ndeki Sütçü İmam Anıtı yer değiştirmiş. Yeşillenmiş.

Trafik akışı daha rahatlamış. Yalnız yollarda ışıkları aksesuar olarak görenler var. Trafiğe kapalı bir bölüm oluşturulsa Trabzon Caddesi'nin bir bölümünde daha da

güzelleşecek, şehir merkezi. Şehrin içinde beşeriye ait soluk alma noktası oluşacak. İnsanlar çocuklarını serbest gezdirebilecek, rahat alışveriş yapabilecek. İnsanların buluşma noktası olabilecek.

Parklar güzelleşmiş, yeşillenmiş. Ayrıca tarihi konakların tadilatı başlamış... Kapalı Çarşı'nın tarihi dokusunu koruma, ortaya çıkarmak için çalışmalar gündeme alınmış.(Belediye çalışıyor.) Plan ve projeler hazırlanmış. (Turizm müdürlüğü çalışıyor.)Ne güzel!

Yavaşta olsa bir değişim, bir yenilik söz konusu.(Aslına bakarsanız, değişmesini pek istemem.Böylesi daha doğal, daha güzel.Değişmeyen bir sıcak dost gibi)

Seyir Tepesi'ne kıvrılan tozlu yollarla çıkıp, modern bir yere ulaşmak insanı keyiflendiriyor. Ama yol asfalt olabilmeliydi. Ulaşım önemli. Sonuçta can taşıyor. Ortam güzel, servis güzel ve Maraş'ı tepeden seyretmek bir başka güzeldi... Kahve sunumu çok şirindi... Ayrıca unu mis kokan bazlamada nefisti... Bakımlı ve temiz, havası güzel daha ne olsun!

Memleketim de herkes birbirine "gülüm" diye hitap ediyor. Kadın, erkek, çocuk... Ne güzel!

* *

Kale'ye çıktığımda hayal kırıklığı... Kaleye yakışan daha otantik bir çalışma olabilirdi. Betonarme bir restourant ortada... Bir tek eski fotoğraflarla oluşturulan küçük sokak güzel olmuş. Bayrak burcu güzel olmuş. O kadar çıkıyorsunuz ve... Tarihi olmayan bir kale ortamına giriyorsunuz. Öyle bir görüntü oluşmuş ki, sanırsınız gidilecek daha yol var. Oysa o kadar. İki büyük bina. Bence yeniden gözden geçirilmeli... Yakışığı bulunmalı...

* *

Memleket sevgisi yürekte, tıpkı yiğitlik gibi.

Sığınağımız, evimiz gibi. Ne kadar uzak olsak, geleme sekte, göreme sekte, hep güzel haberlerini duymak isteriz. Adını duyunca tanıdık bir sıcak dost gibi kucaklamak isteriz. Yıldızlaşanların gururla adını söyleriz. Biliriz ki orada, uzakta yüreğimize yürek bir memleket var. Benim memleketim!